

רע"פ 1763/21 - לירון עמנואל בורשטיין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1763/21

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

לירון עמנואל בורשטיין

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-ע"פ 829-07-20 מיום 21.2.2021 שניתן על ידי השופט העמית א' טל והשופטים ש' בורנשטיין ו-מ' תמיר

עו"ד אבי כהן; עו"ד פרידה וול

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' טל והשופטים ש' בורנשטיין ו-מ' תמיר) בעפ"ג 829-07-20 מיום 21.2.2021, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (השופטת ה' רוזנברג שיינרט) בת"פ 18-08-27782 מיום 26.5.2020.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן הכולל 15 אישומים שונים, במסגרתם נטען כי מכר בעשרות הזדמנויות שונות סם מסוכן מסוג קנבוס, בין היתר לקטינים, בתמורה למאות שקלים; וכי החזיק בביתו 96.8 גרם מסם זה שלא לצריכה עצמית, משקל אלקטרוני וכלים להכנת הסם.
- בגין מעשים אלו, יוחסו למבקש ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית (סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה), וכן החזקה של כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (סעיף 10 לפקודה).
3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו על פי הודאתו בהסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. כן סוכם כי המבקש יופנה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו.

בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת מעשי המבקש, אשר נמשכו על פני זמן רב, בוצעו במספר הזדמנויות שונות, ובמסגרתם מכר סמים מסוכנים לאנשים רבים, אשר חלקם אף היו קטינים. לצד זאת, נשקלו לקולא העובדה כי המבקש נטל אחריות למעשיו; גמילתו העצמאית מסמים אף טרם תחילת הטיפול; נסיבות חייו שהובילו להידרדרות במצבו הנפשי; גילו הצעיר; הודאתו שהובילה לחיסכון בזמן שיפוטי; והשתתפותו בהליך שיקומי ארוך תוך שיתוף פעולה מלא במשך 24 חודשים.

לאור שיקולים אלו, נקבע כי אף שיש להקל עם המבקש לאור נסיבותיו האישיות, וחרף המלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן למשך שנה וכן בצו של"צ בהיקף של 250 שעות, הרי שבנסיבות העניין יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. על כן, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 24 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירה מסוג "פשע" לפי הפקודה; קנס בגובה 3,000 שקלים או 14 ימי מאסר תמורתו; ופסילת רישיון נהיגה לשנה על תנאי, לבל יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך שנתיים לאחר שחרורו.

4. ערעור המבקש על גזר הדין התקבל בחלקו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 21.2.2021.

נקבע, כי בנסיבות המקרה דנן, שיקולי שיקום מצדיקים הקלה בעונשים שנגזרו על המבקש, אשר עסק בסחר בסם מסוכן מסוג קנבוס, שהינו "קל לעומת סמים אחרים"; אולם לאור היקף האישומים ומכירת הסם לקטינים, אין להסתפק בהשתתפות עונש מאסר בפועל לריצוי במסגרת עבודות שירות כפי שעלה מתסקירו המעודכן של שירות המבחן ושהונח בפני בית המשפט המחוזי.

בנסיבות העניין, הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של המבקש כך שישא ב-12 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, והותיר את יתר העונשים על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפני, בגדרה שב המבקש וטוען, בעיקרו של דבר, כי לאור הליך השיקום שעבר והמלצות שירות המבחן, יש להשית ענישה שיקומית של עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות באופן שיטיב, לגישתו, הן עם האינטרס הציבורי והן עם מצבו והמשך שיקומו. עוד נטען כי מאחר שהעבירות בוצעו בעת שהיה "בגיר צעיר", יש לתת משקל מכריע לתסקירי המבחן ולא לסטות מהמלצותיהם.

יוער כי לאחר הגשת הבקשה, הגיש המבקש בקשה נפרדת להורות על קבלת תסקיר עדכני בעניינו מטעם שירות המבחן, לאור ההליך הטיפולי בו השתתף בשנים האחרונות. ואולם לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה זו.

6. דין בקשת רשות הערעור להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית

החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם קיים חשש כי נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני. זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם העונש שנגזר על המבקש סוטה בצורה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021)).

הבקשה שלפניי אינה נמנית עם מקרים חריגים אלה, שכן טענות המבקש נסובות כל כולן על עניינו הפרטי.

זאת ועוד, כפי שהדגשתי לא אחת, שיקולי שיקום אינם חזות הכול. הקביעה כי לעיתים שיקולים אלו עשויים להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש, אינה שוללת אפוא, כשלעצמה, את הצורך לאזן בין שיקול זה ובין שיקולי הענישה הנוספים בעניינו הפרטי. ממילא, אין בעצם החלטת בית המשפט המחוזי שלא לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה כדי להצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 636/21 לוי נ' מדינת ישראל (16.2.2021)).

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של המבקש, ובהן גילו הצעיר, השיקום שעבר ונכונותו להשתלב בחברה, וטוב עשה בית המשפט המחוזי ששקל זאת והקל בעונשו. יש לקוות כי המבקש יתמיד במאמצי השיקום בין כותלי בית הסוהר, וחזקה על שירות בתי הסוהר כי יעשה כל הניתן כדי לסייע בכך.

7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ח' בניסן התשפ"א (21.3.2021).

ש ו פ ט